KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.1.2021 r.
COM(2021) 4 final

2021/0001 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG ustanowionym na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dotyczącego zmiany rozdziału IIa oraz załączników I i II do Protokołu 10 do Porozumienia EOG w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie EOG w związku z planowanym przyjęciem zmiany protokołu 10 do Porozumienia między Wspólnotą Europejską a Europejskim Obszarem Gospodarczym („Porozumienie EOG") w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne i ma zastosowanie wyłącznie do UE i Norwegii.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Zmiana protokołu w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne

Protokół w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne („protokół") zwalnia przedsiębiorców z obowiązku przedstawienia organom celnym przywozowej deklaracji skróconej przed przywozem i wywozem w ramach dwustronnej wymiany handlowej między UE a Norwegią. W handlu z państwami trzecimi środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne w Norwegii są w międzyczasie równoważne ze środkami stosowanymi w UE. Protokół wszedł w życie z dniem 1 lipca 2009 r. i zapewnił zarówno płynne przepływy handlowe między Norwegią a UE, jak i wysoki poziom bezpieczeństwa w łańcuchu dostaw.

Obecnie każda ze stron posiada swój własny system zarządzania przywozowymi deklaracjami skróconymi (w UE jest to system kontroli importu – ICS), ale nie istnieje żadne powiązanie między obydwoma systemami.

Od 2016 r. Komisja prowadzi wstępne rozmowy mające na celu aktualizację przepisów Porozumienia i włączenie do niego przyszłego uczestnictwa Norwegii w nowym unijnym programie celnym dotyczącym bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów, czyli systemu kontroli importu 2 (ICS2), który jest systemem scentralizowanym.

Unijny kodeks celny (UKC) przewiduje środki zawarte w nowym projekcie ICS2, które w istotny sposób zmienią wyprzedzające operacje celne dotyczące towarów wprowadzanych do UE oraz ogólne ramy wspólnego zarządzania ryzykiem. Nowy program doprowadzi do zmiany modelu istniejącego procesu pod względem informatycznym, prawnym, zarządzania ryzykiem celnym / kontroli ryzyka celnego oraz z perspektywy operacyjnej handlu. Będzie on gromadzić dane o wszystkich towarach wprowadzanych do UE przed ich przybyciem. Przedsiębiorcy będą musieli zgłaszać dane dotyczące bezpieczeństwa i ochrony do ICS2 za pośrednictwem przywozowej deklaracji skróconej (ENS). Obowiązek rozpoczęcia składania takich deklaracji nie będzie dla wszystkich przedsiębiorców taki sam. Będzie on zależał od rodzaju usług, jakie przedsiębiorcy świadczą w ramach międzynarodowego przepływu towarów, i jest związany z trzema datami wdrożenia ICS2 (15 marca 2021 r., 1 marca 2023 r. i 1 marca 2024 r.). Wyprzedzająca informacja o ładunku i analiza ryzyka umożliwią wczesną identyfikację zagrożeń i pomogą organom celnym interweniować w najwłaściwszym punkcie łańcucha dostaw.

ICS2 stanowi zatem zasadniczy instrument celny UE służący poprawie zarządzania kontrolami granicznymi pod kątem bezpieczeństwa i ochrony przy wprowadzaniu towarów, wspierający unijny program celny dotyczący bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów. W celu utrzymania tego samego poziomu bezpieczeństwa na granicach

zewnętrznych Norwegia zgodziła się przystąpić do projektu ICS2 i osiągnąć gotowość do czasu wdrożenia pierwszej wersji ICS w dniu 15 marca 2021 r. W równoważny sposób i z podobnymi zmianami postanowienia te będą miały też zastosowanie do umowy o środkach bezpieczeństwa między UE a Szwajcarią.

Proponowane zmiany Porozumienia są wynikiem negocjacji między UE, Szwajcarią i Norwegią, które rozpoczęły się w listopadzie 2019 r. i zakończyły w październiku 2020 r.. Zmiany w rozdziale IIa protokołu mają na celu uwzględnienie zmian odpowiednich przepisów UE także w obszarze upoważnionych przedsiębiorców (AEO) oraz ram zarządzania ryzykiem i analizy ryzyka. Zapewni to równoważny poziom bezpieczeństwa na granicach zewnętrznych oraz poprawi bezpieczeństwo i ochronę wspólnego obszaru bezpieczeństwa.

Porozumienie będzie również zawierało uzgodnienie finansowe (załącznik I, tytuł III) obejmujące koszty opracowania i operacyjnego wykorzystania ICS2 przez Norwegię oraz szczegółowe informacje na temat funkcjonowania ICS2, które ujawniono w uzgodnieniach technicznych (załącznik I, tytuł II).

2.2. Wspólny Komitet EOG

Wspólny Komitet EOG został ustanowiony na mocy art. 92 Porozumienia EOG. Wspólny Komitet EOG składa się z przedstawicieli umawiających się stron i może podejmować decyzje w drodze porozumienia między UE, z jednej strony, a państwami EFTA mówiącymi jednym głosem, z drugiej strony.

Wspólny Komitet spotyka się zasadniczo co najmniej raz w miesiącu, a jego zadaniem jest zapewnienie skutecznego wykonania i funkcjonowania Porozumienia. W tym celu Wspólny Komitet prowadzi wymianę poglądów i informacji oraz podejmuje decyzje w przypadkach przewidzianych w Porozumieniu i związanych z nim protokołach. W związku z powyższym protokół 10 może zostać zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG zgodnie z art. 93 ust. 2, art. 99, 100, 102 i 103 Porozumienia.

Aby zagwarantować bezpieczeństwo prawne oraz jednolitość EOG, Wspólny Komitet EOG powinien podjąć decyzję dotyczącą zmiany protokołu w celu uwzględnienia zmian w przepisach Unii. Zmiany te należy stosować jednocześnie ze zmianami wprowadzonymi w przepisach Unii i z należytym poszanowaniem wewnętrznych procedur umawiających się stron.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu EOG

Podczas kolejnego posiedzenia lub w drodze wymiany pism Wspólny Komitet ma przyjąć decyzję dotyczącą zmiany protokołu („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest zapewnienie najwyższego poziomu bezpieczeństwa i kontroli towarów przekraczających granice i wprowadzanych na obszar celny UE i Norwegii.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 104 Porozumienia, który stanowi, że „O ile niniejsze Porozumienie nie przewiduje inaczej, decyzje podjęte przez Wspólny Komitet EOG w przypadkach objętych niniejszym Porozumieniem są z chwilą ich wejścia w życie wiążące dla Umawiających się Stron, które podejmują odpowiednie kroki w celu zapewnienia ich wykonania i stosowania”.

Zgodnie z art. 103 Porozumienia „O ile po upływie terminu sześciu miesięcy od wydania decyzji przez Wspólny Komitet EOG nie dokonano takiej notyfikacji, decyzja Wspólnego Komitetu EOG jest stosowana tymczasowo do czasu spełnienia wymogów konstytucyjnych, chyba że Umawiająca się Strona notyfikuje, że takie tymczasowe stosowanie nie jest możliwe. W takim przypadku lub jeśli Umawiająca się Strona notyfikuje o nieratyfikowaniu

decyzji Komitetu Wspólnego EOG, tymczasowe zawieszenie określone w artykule 102 ustęp 5 staje się skuteczne miesiąc po takiej notyfikacji, ale w żadnym razie nie wcześniej niż w dniu, w którym odpowiedni akt WE zaczyna podlegać wykonaniu we Wspólnocie".

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

3.1. Ogólny przegląd protokołu 10

W protokole zmienionym uprzednio w 2009 r. decyzją Wspólnego Komitetu EOG[1] podkreślono szczególne dwustronne stosunki handlowe między UE a Norwegią oraz silny wzajemny interes we wdrażaniu równoważnych środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne. Protokół 10 do Porozumienia zmieniono we wspólnym interesie Wspólnoty Europejskiej i państw EFTA w celu uniknięcia niepotrzebnych ograniczeń i stworzenia zbioru przepisów ustanawiających równoważne środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne w zakresie przewozu towarów pochodzących z i przeznaczonych do państw trzecich.

Protokół opiera się na rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny oraz na następujących aktach wykonawczych i delegowanych:

- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447, w tym odpowiednia kolumna w załączniku B;
- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2089, które obejmuje obowiązki stron w odniesieniu do ochrony danych i administrowania danymi;
- decyzja wykonawcza Komisji w sprawie programu prac;
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446, w tym odpowiednia kolumna w załączniku B.

Aby zwiększyć bezpieczeństwo w międzynarodowym handlu towarami, UE wprowadziła w 2006 r. nowe środki mające na celu zapewnienie wyższych standardów kontroli celnych (IP/06/1821). Obejmują one przepisy i terminy, w jakich przedsiębiorcy muszą przedstawiać informacje o towarach przed ich przywozem do UE lub wywozem z UE (elektroniczne deklaracje przywozowe i wywozowe), unijny system analizy ryzyka i zarządzania nim oraz system ułatwień dla upoważnionych przedsiębiorców. UE i Norwegia uzgodniły również, że będą pracować nad wspólnymi ramami zarządzania ryzykiem, w tym, w stosownych przypadkach, nad wymianą informacji związanych z ryzykiem.

To właśnie w kontekście rozwoju takich wspólnych ram dla poprawy kontroli celnych oraz w następstwie modernizacji unii celnej i jej przepisów Porozumienie zostało zmienione. Powinno to zapewnić najwyższy poziom bezpieczeństwa i kontroli towarów przekraczających granice i wprowadzanych na obszar celny UE i Królestwa Norwegii.

3.2. Proponowane zmiany w protokole w kontekście uczestnictwa Norwegii w programie ICS2

ICS2 to pierwsza linia obrony pod względem ochrony rynku wewnętrznego i obywateli Unii. Dzięki ulepszonym procesom bezpieczeństwa celnego opartym na danych program ten wspiera skuteczne kontrole celne oparte na analizie ryzyka, ułatwiając jednocześnie swobodny przepływ legalnego handlu przez granice zewnętrzne UE.

[1] Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 76/2009 z dnia 30 czerwca 2009 r. zmieniająca Protokół 10 w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów.

Program przyczyni się do ustanowienia zintegrowanego podejścia UE w celu wzmocnienia ram zarządzania ryzykiem celnym. Jest to zasadniczy element realizacji unijnego kodeksu celnego i strategii zarządzania ryzykiem celnym, zgodnie z planem działania przyjętym przez Radę w 2014 r. oraz celami Komisji pod przewodnictwem Ursuli von der Leyen, dotyczącymi wprowadzenia unii celnej na kolejny poziom.

Jako system wyprzedzającej informacji o towarach ICS2 będzie gromadził dane o wszystkich towarach wprowadzanych do UE przed ich przybyciem. Przedsiębiorcy będą musieli zgłaszać dane dotyczące bezpieczeństwa i ochrony do ICS2 za pośrednictwem przywozowej deklaracji skróconej. Obowiązek rozpoczęcia składania takich deklaracji nie będzie dla wszystkich przedsiębiorców taki sam. Będzie on zależał od rodzaju usług, jakie przedsiębiorcy świadczą w ramach międzynarodowego przepływu towarów, i jest związany z trzema datami wdrożenia ICS2 (15 marca 2021 r., 1 marca 2023 r. i 1 marca 2024 r.).

W dniu 7 października 2020 r. Norwegia potwierdziła uczestnictwo w systemie kontroli importu 2 (ICS2), umożliwiającym uczestnictwo kraju partnerskiego we wspólnych ramach ICS2, który zostanie uruchomiony dnia 15 marca 2021 r.

Przystąpienie do programu ICS2 pociąga za sobą dostosowania techniczne i finansowe w odniesieniu do Porozumienia, a w szczególności zmiany odzwierciedlające modernizację unii celnej i jej przepisów.

3.3. Proponowane zmiany prawne w protokole w kontekście modernizacji UKC

Główne zmiany wprowadzone w projekcie zmienionego protokołu opierają się przede wszystkim na rozporządzeniu (UE) nr 952/2013 w sprawie unijnego kodeksu celnego oraz akcie wykonawczym i akcie delegowanym do UKC, tj. rozporządzeniu (UE) 2015/2447 i rozporządzeniu (UE) 2015/2446. Zmiany te dostosowują zmieniony protokół do najnowszych przepisów UE dotyczących środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, przywozowych i wywozowych deklaracji skróconych (ENS i EXS), rozwoju i wdrażania odpowiednich systemów teleinformatycznych, upoważnionych przedsiębiorców (AEO), wspólnego procesu analizy ryzyka i ram zarządzania ryzykiem zgodnie z najnowszymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.

Jako podstawę do wprowadzenia istotnych zmian w protokole wykorzystano następujące teksty prawne:

- **rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r.** ustanawiające unijny kodeks celny:
  - art. 46 dotyczący zarządzania ryzykiem i kontroli celnych;
  - art. 127 odnoszący się do odpowiednich przepisów dotyczących złożenia przywozowej deklaracji skróconej: forma i treść, stosowanie systemów teleinformatycznych, składanie i zwolnienia, terminy, rejestracja, osoby składające, analiza ryzyka w zakresie bezpieczeństwa i ochrony, przedkładanie wielokrotne;
  - art. 128 dotyczący analizy ryzyka;
  - art. 6 ust. 1, art. 12, 16, 46, 47 oraz art. 127–133 ustanawiają podstawę prawną dla rozwoju i wdrażania ICS2;
- **rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r.** ustanawiające program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym;

– **rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446** (obowiązujące w dniu 16 lipca 2020 r.):

  - art. 104, 106, 112, 113, 113a dotyczące przywozowej deklaracji skróconej;
  - załącznik B zawierający wymogi dotyczące danych;

– **rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447** (obowiązujące w dniu 20 lipca 2020 r.):

  - art. 24 dotyczący zgodności w odniesieniu do upoważnionych przedsiębiorców, zastępujący obecny art. 2 w załączniku II do Porozumienia;
  - art. 182, 183, 184, 185, 186, 188 i 189 dotyczące przywozowej deklaracji skróconej;
  - załącznik B dotyczący struktury i formatu danych.

Najnowsze zmiany w załączniku B do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 oraz w załączniku B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 muszą dopiero zostać formalnie przyjęte. W związku z tym w ramach proponowanej zmiany niniejszego Porozumienia pozostawiono miejsce na aktualizację przypisów po opublikowaniu tych zmian (zob. załącznik I, art. 2 zmienionego protokołu).

W dniu 28 września 2020 r. Komitet Kodeksu Celnego Komisji Europejskiej przyjął zmianę art. 24 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447. Data publikacji zmiany nie została jeszcze ustalona.

3.4. Proponowane zmiany strukturalne w protokole

Jeżeli chodzi o strukturę zmienionego protokołu, zaistniała potrzeba podzielenia na dwa różne tytuły sekcji obejmujących przywóz (tytuł I) i wywóz (tytuł IV) towarów w załączniku I dotyczącym przywozowych i wywozowych deklaracji skróconych, głównie ze względu na bardziej szczegółowe przepisy dotyczące przywozowych deklaracji skróconych (ENS) i ICS2.

Zgodnie z rozumowaniem leżącym u podstaw tej zmiany strukturalnej załącznika I utworzono dwa nowe tytuły:

– tytuł II: ustalenia techniczne dotyczące systemu kontroli importu 2;

– tytuł III: ustalenia finansowane dotyczące systemu kontroli importu 2.

3.5. Stanowisko, które ma być zajęte przez Unię

Art. 92 Porozumienia stanowi, że umawiające się strony przeprowadzają w ramach Wspólnego Komitetu EOG konsultacje w każdej sprawie mającej znaczenie dla Porozumienia. Umawiające się strony mają współpracować w dobrej wierze w celu ułatwienia, na koniec procesu, podjęcia decyzji w ramach Wspólnego Komitetu EOG. W tym celu Wspólny Komitet EOG ustanowiony na mocy Porozumienia EOG powinien przyjąć decyzję zatwierdzającą zmianę rozdziału IIa protokołu 10 oraz załączników I i II do tego protokołu. Dokonuje się tego w drodze decyzji Wspólnego Komitetu EOG podczas posiedzenia Wspólnego Komitetu EOG, na którym UE jest reprezentowana jako strona.

Stanowisko, jakie ma zająć UE we Wspólnym Komitecie EOG, powinno zostać określone decyzją Rady na podstawie wniosku Komisji.

W drodze wzajemnego porozumienia zmieniony protokół jest następnie wdrażany przez umawiające się strony.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy".

Pojęcie „akty mające skutki prawne" obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu[2].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet EOG jest organem utworzonym na mocy umowy, mianowicie Porozumienia EOG.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet EOG, stanowi akt mający skutki prawne.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z powyższym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE, z uwzględnieniem art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 2894/94 w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, stanowiącego, że „stanowisko Wspólnoty dotyczące decyzji Wspólnego Komitetu EOG, które ograniczają się do rozszerzenia aktów prawodawstwa wspólnotowego na EOG, z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań technicznych, jest przyjmowane przez Komisję".

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na mocy art. 218 ust. 9 TFUE i art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 2894/94 jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest w związku z tym art. 207 ust. 4 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE i art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 2894/94.

[2] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

5. WPŁYW NA BUDŻET

Proponowane zmiany dotyczące zmiany umowy w sprawie środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne opierają się na zasadzie, że Norwegia przystąpi do programu ICS2 z chwilą wdrożenia jego pierwszej wersji w dniu 15 marca 2021 r. Wdrożenia kolejnych wersji będą miały miejsce w 2023 r. i 2024 r.

Powoduje to skutki budżetowe dla Norwegii. Podział kosztów określono w art. 17 załącznika I, a następnie przedstawiono Norwegii w formie dokumentu roboczego.

Norwegia będzie wnosić wkład we wdrożenie każdej wersji ICS2, płacąc tym samym zryczałtowaną opłatę z tytułu kosztów prac rozwojowych poniesionych przez Komisję Europejską. W przypadku wdrożenia wersji 1 koszty te wynoszą 520 000 EUR, w przypadku wersji 2 – 550 000 EUR, a w przypadku wersji 3 – 550 000 EUR, i opierają się na wzorze przydziału wynoszącym 4 %.

Norwegia będzie również partycypować w kosztach operacyjnych ponoszonych przez Komisję Europejską w celu pokrycia rocznych kosztów testów zgodności, utrzymania infrastruktury (sprzęt, oprogramowanie, hosting, licencje itp.), komponentów centralnych ICS2 oraz związanych z nimi aplikacji i usług wymaganych do ich eksploatacji i wzajemnego połączenia (zapewnienie jakości, punkt informacyjny i zarządzanie usługami informatycznymi). Te koszty operacyjne opierają się na wzorze przydziału wynoszącym 4 %, ale nie są stałą stawką roczną. W związku z tym maksymalne koszty operacyjne nie przekraczają 450 000 EUR rocznie.

6. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu EOG zmieni protokół 10 do Porozumienia EOG w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów, właściwe jest opublikowanie go w *sekcji EOG Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* po jego przyjęciu.

2021/0001 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG ustanowionym na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dotyczącego zmiany rozdziału IIa oraz załączników I i II do Protokołu 10 do Porozumienia EOG w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Protokół 10 do Porozumienia EOG w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów oraz środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne („protokół”) został zmieniony przez EOG decyzją Wspólnego Komitetu[3] i wszedł w życie w dniu 1 lipca 2009 r.

(2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia Wspólny Komitet EOG może przyjąć decyzję zmieniającą rozdział IIa i załączniki do protokołu 10 podczas swojej kolejnej sesji lub w drodze wymiany pism.

(3) W myśl art. 9h ust. 3 protokołu zmiany w rozdziale 3 oraz w załącznikach I i II do protokołu 10 są niezbędne w celu uwzględnienia zmian właściwych przepisów prawa Unii w sprawach objętych tym rozdziałem oraz załącznikami I i II. Na podstawie art. 9h ust. 3, jeżeli decyzji nie można podjąć w sposób umożliwiający jednoczesne stosowanie, zmiany określone w projekcie decyzji przekazanym umawiającym się stronom do zatwierdzenia stosuje się od dnia 15 marca 2021 r., zgodnie z wewnętrznymi procedurami umawiających się stron. Ten wybór daty zbiega się z datą wdrożenia pierwszej wersji systemu kontroli importu 2, w którym Norwegia zgodziła się uczestniczyć.

(4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG, gdyż przyjęta zmiana będzie wiążąca dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na kolejnym posiedzeniu Wspólnego Komitetu EOG lub w drodze wymiany pism, opiera się na projekcie aktu Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

[3] Decyzja 76/2009, Dz.U. L 232 z 3.9.2009, s. 40.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący